

Gintare 16

971028

Vestuvinis dairys xapituras ir veikėjai

Lietuvių miesto Turkigrainas
ir ašroje liepmuoje puigijos, turintis
tradiciją dairys žaumes ypač vestuvi-
nių dairuos. Vestuvių apeigos - plati,
nuolatiniai apiegrauja mihi! Turime
įdomius vestuvinius dairus apie kurius
či rengiai kai kur, XVI-XVII a. (Sudervi-
lengely), suvien A. Juška "Stadtbüro
Meda"). Kieviemas kai lietuviškios
apie savo gražines vestuvinius pava-
rios: Žemaitis parinktys apie juos Va-
landžius, Žemaitis peronoje, drūlius -
V. Kreivis (Būrys tautosalis, k., 1930, t. 2),
Lepniškienė - B. Barcašas (Tautosalis
dubonai, k., 1935, t. 1)

Dairuonis buvo apdarinamas
laikmečias vestuvinį elementas: miesty-
kos, mitautinės, muziejinės, kulte-
tiuvas įvestuves, menininkai, muzek-

icos mėnulių jungtuvės, pauniličio
pullo atnaujiniavas, mėtočios atnau-
jintuvės išleidiant į jungtuvės,
vestuvių puota, vairilio mėnulių,
nirstlio „korelius“, išnaujantuvės per
jānuoję. Taip pat dainodavo aplie-
nulių mūsėlių dialogo vestuvė.

Vestuvėlius papročiai bei apeigas
gali būti nustatyti į tais etapus: pri-
vatosi bei būty priešlybos. Šios etapai
jeinai: pasiūluvės, priešlybos, žvalgy-
tuves, nurodymės, mūšadėluvės,
kuriėlius ir vestuvės. Antrasis etapas
būty vestuvės (mergvalovės, jānuojo
išleistuvės, mūšadėluvės jānuojy išvy-
kimas ir jungtuvės dešugyčiumas iš
jy, vadavimai, dovany mūlūnas,
mūsėlio išvėsimas iš jānuojo pusę, mūši-
kuvės, rugultuvės, priliebtuvės, ganki-
uvės, marčpietis, pabaigtuves). Ši tre-
čiasis - grįžtuvės.

Vestuvėlios dainos įtakos dailininkams, iš žemės, iš gražiai labai gražios,
jų išliking labai daug. Priejusio siuntine-
čio dainų reikėjasi A. Juška Veliuonos
apylinkėse jis suviperė daugiau nei
tūlstantį.

Taigi priešlybos. A. Juškas „Sodki-
neje vėdoje“ paaistintą, kolinis ne-
filiūnas ir sunethūnas tricedami, bu-
žiūdamai, jodinėja nirstlėlinis jānuo-
jis nuvynes ugnėtie, daug išmanančia
ir mokančiai pahanki žmogum + prie-
lin, vi kog nuoarts neu priešlybas + leidai.
Pagal A. Juško, „išžiūkejss sau patin-
kunes uergingas, marninas, terkanjas
apie jas būdg, veikiai, giumas, bu-
lg iš dantbos, vi jaigu atrankota pada-
maiag velug liemens, otruomen, vi iš
visų ko pagal savo uognę“ (f 3D II p. 289)
taida stengiasi iš pats susipensinti.

Užliojantis, atžarus, aguojingas
merginos iš mūlūnas dialogas, mergi-

nos didi moksliskas pasieiniukus -
daivos populiarės priešlyby dainos
turiu („Jūrai lykai Nemuno telis felia;
Susuvarčiai, antele“). Tė papročių i
dainų patygrumino galime daryti u
nig išvadą, kad išliko mergina
iš artuso buvo likusi mitika ar kiti
pasiekimai iš sprendinio . Pačios prie
lyby dainos kovo motakia iš kuri
išsanga iš amžių į jauystės dienelę
mergumino išpūdiių, jų yra nustatytas . Priešlyby dainose ilgenis grojantys
objektai - jaunas, gražus bernelis . Bern
elis - ^{ter} kuriuose artojas :

7. - Tai man pagrežo

Tai man pagrežo

Šis jaunasis bernelis

Bernelis leviškeli

8. Ohai jis ari

dyginis karalius

Buban ūkių jautrūliai,

lirkta lygių karalius,

Mergvalkais - atrisveikiimo m
ravos kai un , giminė , jaučiuva vaka
ras . Pavakare motaka iš dvirem
panenginius , vestuvinis kovagocengius ;
apeidalo kaiunius atrisveikiadomia .
Brižini eidaus rūtis dantželiu apuan
doti . Brinda iš gundių iš o valaro
motaka . Atrisveikiimo motai
čia pateginauna varinlio rytmium . Pi
vauči norinileq , motaka gundiina
ma dainonais ili ašaręs (jeigu eštis
lyby neišmesi ašvedeli , tai gyvenimine ūky
te barty išrandosi) - tolis gundiina
mo pagrindas . Mergvalka o dainose
neymaja motynai , naujas ir tros ,
kveicos girdime randose . Apeigos ro
domas iškiltinis dainos iš kai atris
niudi iš dainose . Rūtai , ant kai vairi
kas dainose - pagrindinių iš kelių
siemteliorių motakos jauystės sim
boliai .

O mūha velyje,
Rūtele žalioji,
Ko mygtai, mūtykėlė,
Jalči, bebiudau?

Nemakei delfelis,
Nei įalčio uželis,-
Komuptykai, mūtykėlė,
Latia bebiudau?

LTt I 342

✓ Nuo paruošy gecelans kultūros
neprisklausme daivose shelbiame
„valedė“ teigiau naumose. Daivos,
kurių autoriessuj, ūmiesojų paruo-
li nei tūkstančiai, net, buvo hori-
kai, bet koks galėtų būti, - įprausėtų
jamei mergaičių suajonies, išejimo-
si. Suajonie būt pagoniška būtis, an-
telmiai jai prasidės sėdant: kūne-
li pakeličia dvarelin, vienos žinini-
medžiolinius kvedais.

Daug mūrėjok teisė,

vioriai Taroj mūrėj

666/6

Rasiučių

98026

Gautos variantai poemoje „Mehai“

„Mehai“ - tai poema apie mous-
nabuų gauchos quočių, apie žmonių
gyvenimą, apie viša tai, nuo mes iki
jojų neįstebėdavome. Yra mitinis
labčiaupiai suame muzavejės gaudos
nuostabos ir jos apnašymai. Todėl as
ei noriu apnašytų žavingius, nepa-
karchojančius, nėšutiečiam stiklytakojin
gyvūnių žingsnį „Mehai“ gauchę.

Kriščiono Donelaičio poema
„Mehai“ yra mūsų žmogiškumas
dailis: „Pavaračio lūkesčių“, „Vana-
roos darbai“, „Ludens gėrybes“ iš „Lie-
mos mišrės“. Labčiaupiai manę
žavingą „Mehai“ dailis - tai „Pavara-
čio-lūkesčių“. Todėl, koud pavara-
čių gausta labinda, prasijsta gėlos,
čia prieigsta uoliųjų pūpūkelių? Pa-